

ፓኖራማ ቁጥር 46

የትዝብት አድማስ

ጥቅምት 8 2001 ዓም

የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ

“ርሀብ ከገደለው በሰይፍ የሞተው” እንደተባለው፥ ርሀብን ጥማትን፥ ዕርዛትንና ድኅነትን በትክክል ሊያውቅ የሚችለው፥ የእነርሱ ሰለባ የሆነው ሰው ብቻ ነው። ተርቦ የማያውቅ ስለ ርሀብ፥ ታርዞ የማያውቅ ስለብርድ፥ ሊሰማው ቀርቶ ሲያልፍም የሚነካው አይሆንም። አንድ ሰው፥ ሌላው ወገን የራብው፥ የጠማውና የተራዘ ወገንን ሰያይ፥ምናልባት ሰብዓዊ ፍጡር በመሆኑ ወይም ህሊናው ካልሞተ ፥ ሊያዝ - ሊራራ ሊቸርም ይችላል። የችግረኛውንም ጉስቁልና በመመልከት መንፈሱ ሊሸበርበት ይችልም ይሆናል። እንደ ርሀብተኛውና እንደ ተጎጂው ግን፥ ጉዳቱ አይሰማውም፥ በተለይ በሕይወቱ ውስጥ ዕርቦት የማያውቅ ሰው፥ስለ ርሀብ ደንታ ሊኖረው አይችልም። በዓለም ከሚኖሩ ጎስቋላ ዜጎች መካከል በድኅነት የሚማቅቅ ያው የኛው ሕዝብ የመጀመሪያውን ቦታ የያዘ በመሆኑ፥ ስለድህነት ለኢትዮጵያ ሕዝብ ለማስረዳት መሞከር ምናልባት፥ ምጥ ለእናቷ አስተማሪች ይሆናል። ያ ስለተባለ ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተባባሰ የሚሄደውን የሀገራችንን ሁለንተናዊ ችግር ከማንሳት እንቆጠባለን ማለት አይደለም። ቢያንስ ቢያንስ፥ አንድ ሦስተኛ የሚሆነው የኢትዮጵያ ሕዝብ ዛሬ፥ የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ እንደማያገኝ፤ የዓለም አቀፍ ጥናቶች በሀቅ የተደገፉ ማስረጃዎችን በመጥቀስ ያረጋግጣሉ። ይህንን ሀቅ እያወቅን፥ የሀገራችንን ችግር መስማት አንገፍግፎናልና የራሱ ጉዳይ ነው በማለት በዝምታ ልናልፍ አይጠበቅም። ስለሀገራችን ሁለንተናዊ ችግሮች ያለመታከት ከማንሳት አንታብይም። ከቆምንበት ዓላማ ፍንክኝ አንልም። የሀገራችንን ሁለንተናዊ ችግሮች በዘለቄታ መልኩ ለማስወገድ እንታገላለን።

“በገብስማ ዶሮ እየተመካኘ፥ የኔማ በሽታ ሰው ሆኖ ተገኘ” እንደተባለው፥ በሀገራችን ውስጥ ለሚከሰቱት ልዩ ልዩ ችግሮች፥ በየጊዜው የሚሰጡት ምክንያቶች ያው እንደተለመደው የተለያዩ ናቸው። እስካሁን ግን ዋናውን በሽታና ምክንያት በአመዛኛ አልታሰበበትም። ቢታሰብበትም እንኳ ጨርሶ መፍትሄ ሊገኝለት አልተቻለም። የሀገሪቱን ችግሮች ለመቋቋምና ለመጋተርም እስካሁን የተደረጉት ጥረቶች ሁሉ ግባቸውን መትተዋል ለማለት አልተቻለም። ለኢትዮጵያ መሠረታዊ ችግሮች ምክንያቱ የፖለቲካ ችግር መሆኑን በተገቢው መልኩ አልተጤነም። ግንዛቤው አለ ከተባለም መፍትሔ አምጪውን እርምጃ ለመወሰድና ከግቡ ለማድረስ እስካሁን አልተቻለም። በዚህም ምክንያት ይመስላል፥ “በአየሩ ጠባይ እየተመካኘ፥ በዝናቡ ዕጥረት እየተመካኘ፥ የእኛው ችግር ማግኘት ፖለቲካ ሆኖ ተገኘ” እያለ የሚያገራመርመው ርህብተኛው ሕዝብ። ምንም እንኳን በየጊዜው ወቅቱን እየጠበቀ የሚከሰተው የዝብ ዕጥረትም ሆነ አልፎ አልፎ የሚታየው የአየር-ንብረት መለዋወጥ በሰብሉ ላይ የሚያስከትለው ጉዳት ቀላል እንዳልሆነ ቢታወቅም፥ ረሃብ ከሀገራችን የማይወገድበት መሠረታዊው ምክንያት ፖለቲካዊ መሆኑ አሌ ሊባል አይችልም። ይህንን ዛሬ የምናነሳው፤ እንደ አዲስ ክስተት ቆጥረን ሳይሆን፥ አሁንም ይህንን ምክንያት በሚገባ ተረድተን፥ ችግራችንን ለአንዴና ለምን ጊዜውም ቢሆን ለማስወገድ ዘለቄታ መፍትሄ መፈለግ ያለብን መሆኑን እንደገና ለማስገንዘብ ነው። የኢትዮጵያን የፖለቲካ መድረክ የሚቆጣጠሩት ክፍሎች ሁሉ፥ ለሀገራችን ሁለንተናዊ ችግሮች ዋነኞቹ ምክንያቶች እስከሆኑ ድረስ፥ ርህብም ሆነ በሽታ፥ መሃይምነትም ሆነ ድኅነት፥ ወደኋላ መቅረትም ይሁን ልመና ከምድረ-ኢትዮጵያ ሊወገድ ቀርቶ ሊቀረፈም አይችልም። የምዕራባውያን ችሮታም ሆነ፥ የምግባረ ሰነይ ድርጅቶች ምፅዋት፥ የዓለም አቀፍ የገንዘብ ተቋማት ብድር፥ ወይም ደግሞ መንግሥታዊ ያልሆኑ ድርጅቶች ጋጋታ ለችግራችን ሁሉ ዘላቂ መፍትሄ ያስገኛልናል ብለን ማመን ቀርቶ መመኘትም የለብንም። ብዙዎቹ በችግራችን ላይ የሚነግዱና በዘለቄታውም የሚጎዱን ናቸው። ሁሉም ትጠቅ- አስፈችዎችና የትኩረት አቅጣጫችንን የሚያስቱን ናቸው። ለአንድ ነፃ ሕዝብ ደግሞ፥ የሰውን እጅ

ከማየት የበለጠ ቅስም የሚሰብርና እንደ እሳት የሚፋጅ ነገር የለም። በውጭ ርዳታና ምዕዋት ያደገ፥ የበለፀገ ሀገር እስካሁን መኖሩን ማስታወስ ይቸግረናል። ምናልባት አሳ መግቡን ብሎ ከመለመን፥ አሳ ማጥመድን አስተምሩን ማለቱ እራስን ለመቻል የሚረዳ ብልሃት መሆኑን ተገንዝበን፥ መሠረታዊ የአገዛዝ ችግራችንን ካልፈታን ወይም፥ ባለው ዘዴ ሁሉ ተጠቅምን፥ የራሳችንን ችግር ለመፍታት ታጥቀን ካልተነሳን፥ የልመና አቁማዳችንን ይዘን ብንከራተት መሳቂያ መሳለቂያ ከመሆን አልፈን ለችግራችን ዘላቂ መፍትሄ አናመጣም። የክፍለ ዘመናችን ሕዝብ የሚመዘነው፥ የሚገመተው፥ የሚገመገመው፥ የሚለካውና የሚፈረደው፥ በኑሮ ደረጃው ዕድገት፥ በምጣኔ ሀብቱ መደርጀት፥ በሳይንስና ቴክኖሎጂው ምጥቀት እንጅ ባለፈ ታሪኩ ገናነት ብቻ አይደለም። ወይም በዕድሜው ርዝማኔ አይደለም። የባለ ሦስት ሺ ዘመን ታሪክ ባለቤቶች መሆናችን ብቻ፥ ለሃያ አንደኛው ምዕተ-ዓመት ለሚኖር ሕዝብ መስፈርት ይጠቅመናል ብለን ማመን እንቸገራለን። ዝ ት ዓለማችን ስለአድዋ ጦርነትና ድል፥ ስለማይጨው ወረራና ጥቃት፥ ስለኃይለ ሥላሴ ጭቆና ስለመንግሥቱ ኃይለማርያም ጭፍጨፋና ፍርጠጣ፥ ስለውጭ ጣልቃ ገብነት፥ ወይም ያን የታገለን ትውልድ አላግባብ በመተቸት ወዘተ ለችግሮቻችን ሁሉ ሰብብና ማጠየቂያ እየፈለግን መኖር አይገባንም። የዛሬው ትውልድ የራሱን የወቅት ችግር መፍታት ኃላፊነትም ግዴታም እንዳለበት ካልተገነዘበ፥ ያለፈውን እየተቸን ብቻ በመገኘትና ትግልንም በመሸሽ ለኢትዮጵያ ችግር መፍትሔ አናመጣም። በድርጊታቸው እያፈሩና እየፈሩ ከኢትዮጵያ መፈርጠጥ ያለባቸው ወያኔዎቹ እንጅ የኢትዮጵያ ሕዝብ ሊሆን አይችልም። አይገባውምም።

ህልውናውን በይፋ የዛሬ 36 ዓመት ያወጀው ኢሕአፓ፥ ለሀገራችን ችግር ከከንፈር መምጠጣ ባሻገር፥ ጠንክሮ መስራትና ውጤት ማስመዘገብ አለብን ብሎ ያምናል። በመሆኑም፥ ፓርቲው፥ ለኢትዮጵያ ሀገራዊ ደኅንነትና ለዜጎቿም ጥቅምና ክብር ሲል አይከፍሉ መሥዋዕት እንደከፈለ እንኳንስ የሚታገልለት የኢትዮጵያ ሕዝብ ቀርቶ፥ ጠላቶቹም ቢሆኑ ሳይወዱ በግድ

የሚቀበሉት ታሪካዊ ሃቅ ነው። ዛሬም ቢሆን የሁሉም የፖለቲካ ድርጅቶች ተልዕኮ ለመፍትሔው ስኬት መታገል እንጂ ስል ችግር ማውራት ብቻ ሊሆን አይገባም ብሎ ኢሕአፓ ያምናል። ይህም በመሆኑ፣ ለችግራችን መወገድ ቅድሚያ ካልሰጠነው፣ ብሎም እሱን ለማስወገድ ካልተረባረብን ለምን ጉዳይ እንደምንተባበር ለመረዳት ያስችግረናል። እኛ እኮ ርሀብተኞች ነን፣ ታርዘናልም። ድሆችም ነን። ህይወታችን ሁሉ በርዳታ፣ በብድርና በምፅዋዕት ዙሪያ ያጠነጠነ ነው። በሽታና ድኅነት፣ ኋላቀርነትና መኃይምነት የብሔራዊ ገፅታችን መታወቂያ መሆኑን ዓለም ካወቀው ከአርባ ዓመታት የሚቆጠር ዕድሜ አስመዝግበናል። አሁንም እኮ በማስቆጠር ላይ ነን። የመከራ ዕድሜ ማስቆጠሩን አቁመን አዲስ የብሩኅ ተስፋ ራዕይና አቅጣጫ ለማምጣት አዲስ ምዕራፍ መክፈት ያለብን ይመስለናል። ጨርሶ ሰማይ-ምድሩ ካልተደፋብን በስተቀር፣ ይህን ማድረግ የሚሳነን ዜጎች አይደለንም። ምክንያቱም ከማንም በፊት የራሳችን ፊደል፣ ሥነጽሁፍ፣ የህንፃ ሥራና የመንግሥት አስተዳደር የነበረን ዜጎች በመሆናችን ነው። “የመጀመሪያዎቹ የመጨረሻ ይሆናሉ” ካልተባልን በስተቀር፣ ሌላው ቢቀር፣ ወደ ሃያ አንደኛው ክፍለ-ዘመን መግባታችንን አውቀን፣ ብሔራዊና ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር ለመመሥረት ከአሁኑ ቅድመ-ዝግጅት ለማድረግ መሰናዳት ይኖርብናል። “ኢትዮጵያ ታቦፅን እደዊኃ ሀበ ምዕራብያውያን” የሚባልብንን ምፀት ማስቆም አለብን። በዚህ ምትክ ግን ኢትዮጵያ በራሷ እየተማመነች፣ እጇቿንና ኃይሏን ወደወንዞቿ፣ ማዕድኗ፣ ወደከርሰ-ምድር ኃብቷ መዘርጋት አለባት። ለትጉህ ሠራተኛ ሕዝብ ደግሞ ይህ ከባድ አይሆንም። ሌላ ሌላውን ለጊዜው እንተወውና፣ ዛሬ ከማንኛውም ጉዳይ በበለጠ ቅድሚያ ልንሰጠው የሚገባን፣ የዕለት ጉርስና የዓመት ልብስ ሁሉም ዜጋ የሚያገኝበትን ማረጋገጥ እንደሆነ ማንም ሊነግረን አይገባም። አንድ ሀገር ከሁሉ በፊት ማድረግ ያለበት፣ በርሀብ ምክንያት እንደቅጠል የሚረገፉትን ዜጎች ማዳን ነው። ረሀብና ጠኔ ጊዜ የማይሰጡ አደገኛ ጠላቶች መሆናቸውን ለእኛ ኢትዮጵያውያን ማንም አስታዋሽ ሊነግረን የሚያስፈልገን አይመስለንም። ይህንን ለማድረግ ደግሞ፣ እንዲያው በምኞትና በዘፈቀደ የሚሆን አይደለም። ለሀገር አሳቢ፣ ለወገን

ተቆርቋሪ፥ ለታሪክ ቀናዒ የሆነ ብሄራዊ መንግሥት እንዲመጣ ያስፈልጋል።
ይህ እስካሁን የለም። ብሄራዊ ተልዕኮና ራዕይ ያለው መንግሥት የላትም ዛሬ
ኢትዮጵያ። ከምኒልክ ግቢ መሸጎ የተቀመጠው ጠባብ ብሄረተኛ ቡድን፥
ለኢትዮጵያ ብሄራዊ ጥቅም እንዳልቆመ፥ የ17 ዓመታት ተግባርና ባህርይ
አረጋግጠዋል። አፈጣጠሩና ዕድገቱ፥ አሁንም የሚኖርበት ሕይወቱ፥
ለኢትዮጵያና ለሕዝቦቿ ጥፋት እንጅ ልማት እንዳልሆነ ማንም ዜጋ
የሚጠራጠር ባለመሆኑ፥ በዚያ ላይ ጊዜውን የሚያጠፋ ኢትዮጵያዊ ሊኖር
አይችልም። ሁሉም ወደ መፍትሄውና ወያኔን ለማስወገድ፥ ብሎም ከወያኔ
በኋላ ሊሆን ስለሚገባው ብሔራዊ ጉዳይ ላይ ትኩረት ማድረግ እንደሚገባው
ሁሉም የተስማማበት ይመስላል። ይህ ደግሞ፥ የመፍትሄው ፍለጋ የመጀመሪያ
ርምጃ ስለሚሆን የሚደገፍና የሚበረታታ ነው። ለዚህ ተግባር በመጀመሪያ
ደረጃ ኃላፊነቱና ተግባሩ የተጣለበት ወያኔን፥ ያለማወላወል አስወግዶ
በዴክራሲያዊ ሥርዓት ለመተካት ቆርጦ የተነሳው የፖለቲካ ኃይል ብቻ ነው ።
የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ፥ ብሎም መጠጊያ ኅጅ ለመቀልበስ በግድ፥
ለሕዝብ፥ ለሀገርና ለወገን የሚያስብ መንግሥት መቋቋም አለበት። ይህንን
ለማስገኘት የሁሉም ዜጋ ዓይነተኛና የግንባር-ቀደም አጃንዳ መሆን አለበት
ብለን እናምናለን። ተወደደም ተጠላ፥ የሀገራችን ሁለንተናዊ ችግር
የሚያጠነጥነው በአመዛኙ በፖለቲካ ዙሪያ እንደሆነ ሳይታለም የተፈታ ከሆነ
ውሎ አድሯል። የፖለቲካ ችግር ሲባል፥ የኢትዮጵያን የፖለቲካ ሥልጣን
የያዘው ክፍል፥ የችግሩ ሁሉ መንስዔና በግምባር ቀደምም ተጠያቂው እርሱ
ነው ማለታችን ነው። ተጠያቂነቱም ችግር ፈጣሪው እርሱ እራሱ መሆኑን
እያወቀ፥ መፍትሄ ለመፈለግ ደንታ ቢስ በመሆኑ ነው። የአንድ ሀገር
መንግሥት፥ አስተዳድረዋለሁ ለሚለው ሕዝብ፥ ለሕይወቱ ፥ ማለት ለኑሮው፥
ለደኅንነቱ፥ ለጤናው፥ ለትምህርቱ፥ ለልማቱ፥ ለዕድገቱ፥ ወዘተ ኃላፊነትና
ግዴታ እንዳለበት ካላወቀና ግዴታውንም ካልተወጣ በሥልጣን ላይ
የሚቆይበት አንዳችም ምክንያት አይኖረውም። መውረድ አለበት። በግድም
ሆነ በውድ። በኢትዮጵያ ታሪክ ደግሞ መንግሥት በውድ ከሥልጣኑ
የወረደበት ጊዜ አልታየም። በግድ እየመጣ በግድ ከመውረድ በስተቀር!

የመንግሥት መሰየም ለሕዝብ ጥቅም እንጅ፥ የተገላቢጦሽ ሊሆን አይችልም።
የፖለቲካ ችግር ደግሞ ሰው-ሠራሽ ነው። ሰው-ሠራሽ ችግር የሚፈታው
ደግሞ በራሱ ችግሩን በፈጠረው በሰውየው ነው። የሀገራችን ሁለንተናዊ
ችግር፥ ወጣም ወረደ የፖለቲካ ችግር ነው የሚባለውም በዚህ ረገድ ነው።

ዛሬ በኢትዮጵያ ውስጥ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ዜጎች በርሀብ ይረግፋሉ።
ከድኅነቱና ከረሃቡ ክፋት የተነሳ ዛሬ በአዲስ አበባ አንድ ሰው ረሀቡን
ለማስታገስ አንድ ጉርሻ ትራፊ በአንድ ብር እየገዛ እንደሚቀምስ የሚያዩ ሁሉ
የሀፍረት ሀዘናቸውን ይገልጻሉ። ይህ አሳዛኝና አሳፋሪ ትዕይንት ለኢትዮጵያ
አዲስ ክስተት ሆኗል። በአያሌ ሽዎች የሚቆጠሩት በወህኒ ቤቶች ይማቅቃሉ።
ሀገሩን እየለቀቀ የሚሰደደው ዜጋ፥ ቤቱ ይቆጠረው ተብሏል። ኤች አይ ቪ
ወይም ኤይድስ የሚባል ዘመን አመጣሽ በሽታ መቅሰፍት ሆኖ ኅልቁ
መሳፍርት የሌለውን ዜጋ እየቀጠፈው ይገኛል። በኑሮ ችግር አስገዳጅነት ወደ
መካከለኛው ምሥራቅና የዐረብ ሀገሮች በመሰደድ፥ ለአሳፋሪ ተግባርና
ውርደት የሚዳረጉት የሀገራችን ወጣት ሴቶች ሁኔታ የኅሊና ዕረፍት የሚሰጥ
አልሆነም። ይህ ክስተት በተለይ በኢትዮጵያ ታሪክ የመጀመሪያው ነው።
የፖለቲካው ችግር ያመጣውን ሰቆቃና መከራ ዘርዘረን አንጨርሰውም።
ስለሆነም፥ በድኅነትና በጭቆና የሚገዛ አምባገነን ዘረኛ ሥርዓት ማስወገድ
ከሁሉም በላይ ቅድሚያ የሚሰጠው መሆኑን ተገንዝበን፥ ወያኔን ማስወገድ
እንዳለበን፥ ሌላ አስታዋሽና ኅስንሽ ሊኖረን አይገባም። ይህ እስካልሆነ ድረስ፥
የዕለት ጉርስ የዓመት ልብስ ማጣታችን እስከ ፍፃሜ-ዓለም ይቀጥላል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ታታሪና ሳቡን አንጠፍጥፎ ሊያመርት የሚጥር ነው።
ኢትዮጵያ በተፈጥሮ አልተበደለችም። የችግሯና የውርደቷ ምንጮች ግን
በሥልጣን ተሰይመው ሕዝብን የሚበዘብዙ ስግብግብ ገዢዎቿ ናቸው። ዛሬ
የኢትዮጵያ መከራና ስቃይ የዘረኛው የወያኔ ቡድን አፀያፊ ሥርዓትና ፖለቲካ
ውጤት ነው።

ለአንዴም ለሁሌም ከችግር ማጥ እንድንወጣ፣ ከችግር አረንቋ ገብተን እንድንማቅቅ ያደረገንን ይህን ዘረኛና መሰሪ አረመኔ የወያኔ አገዛዝ በትግል ማስወገድ አለብን። ሌላ መፍትሄ ከቶም የለም። ከሁሉ በፊት በሀገራችን ሰላም ሊመጣ ግድ ይላል። ከዚያም የመጀመሪያው አጀንዳችን ሕዝባችን ቢያንስ የዕለት ጉርሱንና የዓመት ልብሱን የሚያገኝበትን ሁኔታ በአስቸኳይ ማመቻቸት ሊሆን ይገባል። ዓመት አልፎ ዓመት ሲተካ ከመከራ ወደ ባሰ የመከራ ሁኔታ ዜጋችን የሚገንዝበትን ክስተት ለአንዴም ለሁሌም ማስወገድ አለብን ብለን ቆርጠን በመነሳት የሀገራችንን የጥፋት ሂደት ማስቆም አለብን። ሁላችንም በመተባበር!!!!

EthioLion.Com